

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 69/05
24.02.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije, u veću sastavljenom od sudije Nikole Latinovića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Nikole Mićunovića, Zorana Savića i Miodraga Vićentijevića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Vojkom Omčikus, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 2. u vezi stava 1. KZ R Srbije i dr., odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Beogradu i branioca optuženog, advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu K 607/04 od 12. 11. 2004. godine, posle sednice veća održane u smislu člana 375. stav 1. ZKP, u odsustvu uredno obavještenog Republičkog javnog tužioca Srbije i optuženog, a u prisustvu branioca optuženog, advokata AB, dana 24. 02. 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽENJEM žalbe Okružnog javnog tužioca u Beogradu, PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Beogradu K 607/04 od 12. 11. 2004. godine u delu odluke o krivičnoj sankciji, tako što Vrhovni sud Srbije, optuženom AA, za krivično delo teški slučajevi razbojništva, iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 2. u vezi stava 1. KZ R Srbije, za koje je izrekom prvostepene presude oglašen krivim, utvrđuje kaznu zatvora u trajanju, od 5 godina, a za krivično delo neovlašćeno držanje vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 2. u vezi stava 1. ZOOM R Srbije, utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 3 godine, pa ga za krivična dela u sticaju, primenom odredbi člana 48. i 50. OKZ, OSUĐUJE, na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju, od 6 (šest) godina, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru, od 25. 12. 2003. godine, pa nadalje, a žalba branioca optuženog se odbija, kao neosnovana i u nepreinačenom delu iste presude potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom, optuženi AA je, izrekom pod 1. oglašen krivim, zbog krivičnog dela teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 2. u vezi stava 1. KZ R Srbije, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju, od 3 godine, a izrekom pod 2. zbog krivičnog dela neovlašćeno držanje vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 2. u vezi stava 1. ZOOM R Srbije, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 godine, pa je osuđen, na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju, od 3 (tri) godine i 6 (šest) meseci, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru, od 25. 12. 2003. godine pa nadalje.

Prema optuženom je na osnovu člana 69. OKZ, izrečena mera bezbednosti, oduzimanja predmeta i to: jednog automatskog pištolja marke "aa", kalibra 7,65 mm, fabričkog broja ___ sa prigušivačem, broj __, dva okvira, 30 komada metaka kalibra 7,65 mm, jedan pištolj marke "bb", kalibra 9 mm, fabrički broj ___ sa dva okvira i 30 komada metaka.

Obavezan je da oštećenog "VV", na ime naknade štete, isplati iznos, od 397.810,50 dinara.

Optuženi je obavezan, da plati na ime paušala iznos, od 15.000,00 dinara u roku, od 30 dana, po pravnosnažnosti presude.

Protiv te presude izjavili su žalbe:

- Okružni javni tužilac u Beogradu, zbog odluke o kazni, sa predlogom, da se prvostepena presuda preinači i optuženom izrekne kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju;

- branilac optuženog, advokat AB, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona, odluke o kazni i imovinsko pravnom zahtevu, sa predlogom, da se prvostepena presuda, ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili preinači u pogledu odluke o kazni i optuženom izrekne jedinstvena kazna zatvora u kraćem vremenskom trajanju;

Branilac optuženog je podneo odgovor na žalbu Okružnog javnog tužioca, sa predlogom, da se žalba Okružnog javnog tužioca, kao neosnovana, odbije. U odgovoru na žalbu je stavljen zahtev, da optuženi bude obavešten o sednici veća.

Zamenik Republičkog javnog tužioca Srbije u pismenom podnesku KŽ broj 189/05 od 31. 01. 2005. godine, je predložio, da se uvaži žalba Okružnog javnog tužioca i prvostepena presuda preinači u smislu žalbenih navoda, a da se žalba branioca optuženog usvoji u delu odluke o imovinsko pravnom zahtevu, a da se u ostalom delu žalba branioca optuženog, kao neosnovana, odbije.

Pošto je postupao u smislu člana 375. ZKP, Vrhovni sud Srbije je, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca Srbije i optuženog, a u prisustvu branioca optuženog, razmotrio sve spise ovog predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda u izjavljenim žalbama i pismenom podnesku zamenika Republičkog javnog tužioca Srbije, te odgovoru na žalbu, koju je podneo branilac optuženog, na žalbu Okružnog javnog tužioca, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje drugostepeni sud, povodom izjavljene žalbe, uvek pazi po službenoj dužnosti – član 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Pored toga, prvostepena presuda ne sadrži ni bitne povrede odredaba krivičnog postupka, na koje se ukazuje u žalbi branioca optuženog, jer je izreka presude razumljiva, nije protivrečna sama sebi, ista sadrži dovoljno razloga o odlučnim činjenicama, koji su jasni i nisu međusobno protivrečni.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog, pobija prvostepena presuda, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a stim u vezi i zbog pogrešne primene krivičnog zakona.

Ovo zbog toga što je činjenično stanje u pobijanoj presudi potpuno i pravilno utvrđeno, pravilnom ocenom odbrane optuženog i drugih izvedenih dokaza u pogledu svih bitnih elemenata krivičnog dela, za koje je optuženi oglašen krivim.

Pri svemu tome, neosnovan je žalbeni navod da prvostepeni sud nije tačno utvrdio činjenično stanje u odnosu na visinu pribavljene imovinske koristi, te da je zbog toga izreka pobijane presude protivrečna sprovedenim dokazima. Pored toga, navodi i to da utvrđivanje stvarne štete nije sprovedeno odmah istog dana, već je šteta prikazana tek po vraćanju predmeta oštećenju banci, što se odnosi na euro čekove i čekove ameriken ekspresa.

Naime, prvostepeni sud je iz izvedenih dokaza pouzdano utvrdio, da je kod optuženog u zakupljenom GG gde su inače pronađeni otisci optuženog, a u kom stanu je naknadno prilikom pretresa od strane MUP-a pronađeno oružje, koje je bliže opisano u izreci prvostepene presude pod tačkom 2. kao i čekovi i deo novca oduzetog iz "VV", koji su od optuženog oduzeti i vraćeni oštećenom, a koji u svemu odgovaraju po svojim brojevima, novcu i čekovima navedenim u specifikaciji "VV" banke, kao i zapisniku o naknadnoj kontroli. S tim u vezi je prvostepeni sud, na osnovu izvedene specifikacije i iz zapisnika, kao i čitanjem iskaza predstavnika oštećene banke, DD, pouzdano utvrdio, da je navedenom prilikom iz banke oduzet novac, kao i čekovi u količini i vrsti kako je to

navedeno u izreci prvostepene presude, pod 1. s tim, da nije vraćena celokupna suma novca, već da je vraćena suma umanjena za 397.810,50 dinara, zašta je istaknut oštetni zahtev. S tim u vezi, neosnovana je odbrana optuženog, koja se ponavlja u žalbi njegovog branioca, da optuženi novac nije delio sa ostalim izvršiocima, već da je sve doneo u stan, jer od momenta protivpravnog oduzimanja novca, do lišenja slobode i pretresanja stana je prošao izvestan vremenski period, pa je moguće, da su deo iznosa novca, uzeli ostali izvršiocima s obzirom, da je nesporno utvrđena oduzeta količina novca, kao i količina novca koja je pronađena u stanu, posebno kada se ima u vidu, da je prilikom pretresanja, utvrđeno, da su oduzete stvari, kao i oružje bili sakriveni.

Prema tome, nasuprot navodima u žalbi branioca optuženog, činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno i na tako činjenično stanje je pravilno primenjen zakon, kada je prvostepeni sud, radnje optuženog bliže opisane u izreci prvostepene presude pod 1. pravno kvalifikovao, kao radnje krivičnog dela, teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 2. u vezi stava 1. KZ R S, jer je nesporno utvrđeno da je optuženi u sastavu grupe, zajedno sa još dva NN lica, upotrebom sile i pretnje da će neposredno napasti na život radnika banke na štetu "VV", u nameri pribavljanja protivpravne imovinske koristi, oduzeo pokretne stvari - novac i čekove u vrednosti od preko 850.000,00 dinara, pri čemu je bio svestan svoga dela i hteo izvršenje istog.

Činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno u delu odluke izreke pod 2. kojim je optuženi oglašen krivim da je izvršio krivično delo iz člana 33. stav 2. u vezi stava 1. ZOOM-a, jer je optuženi u potpunosti priznao izvršenje ovog krivičnog dela, a njegovo priznanje je potvrđeno i potvrdom o oduzetim predmetima, i činjenicom da je prilikom pretresa stana pronađeno oružje koje je bliže opisano u tački 2. izreke, a veštačenjem je utvrđeno da je reč o vatrenom oružju i municiji, uključujući tu i oružje čije držanje građanima uopšte nije dozvoljeno.

Pravilno je prvostepeni sud ove radnje optuženog pravno kvalifikovao kao radnje krivičnog dela iz člana 33. stav 2. u vezi stava 1. ZOOM-a RS.

U stvari u ovoj žalbi se ponavlja odbrana optuženog, sa glavnog pretresa, koja je bila predmet ocene od strane prvostepenog suda i koji je u obrazloženju svoje presude, dao jasne i ubedljive razloge, za svoje stavove, koje u svemu prihvata i Vrhovni sud.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o krivičnoj sankciji, Vrhovni sud nalazi da je žalba branioca optuženog neosnovana, a da je žalba Okružnog javnog tužioca u ovom delu osnovana.

Naime, prvostepeni sud je prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne, pravilno utvrdio i ocenio sve olakšavajuće okolnosti, koje u smislu člana 41. OKZ, utiču na vrstu i visinu kazne. Tako je od olakšavajućih okolnosti prvostepeni sud, imao u vidu, priznanje optuženog, raniju neosuđivanost, mladost i izraženo kajanje i spremnost da ne čini nova krivična dela, a u odsustvu otežavajućih okolnosti, prvostepeni sud je navedenim olakšavajućim okolnostima, dao karakter osobito olakšavajućih okolnosti u smislu člana 42. i 43. OKZ.

Međutim, osnovano se žalbom Okružnog javnog tužioca u Beogradu navodi, da navedene olakšavajuće okolnosti ne mogu imati karakter osobito olakšavajućih okolnosti i da u ovoj krivično pravnoj stvari prvostepeni sud nije u dovoljnoj meri cenio stepen društvene opasnosti krivičnog dela u pitanju.

Zato je Vrhovni sud preinačio prvostepenu presudu u delu odluke o krivičnoj sankciji nalazeći da navedene olakšavajuće okolnosti, koje su pravilno utvrđene od prvostepenog suda, nemaju karakter osobito olakšavajućih okolnosti, pa je optuženom AA, za krivično delo iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 2. u vezi stava 1. KZ RS, za koje je izrekom prvostepene presude pod 1. oglašen krivim, utvrdio kaznu zatvora u trajanju, od 5 godina, a za krivično delo neovlašćeno držanje vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 2. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji R Srbije, za koje je izrekom prvostepene presude, pod 2. oglašen krivim - kaznu zatvora u trajanju, od 3 godine, pa ga je za krivična dela u pitanju, osudio primenom odredaba iz člana 43, 48. i 50. OKZ, na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 6 godina, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru, nalazeći da je ova kazna nužna a ujedno i dovoljna, radi postizanja svrhe kažnjavanja iz člana 33. OKZ i istovremeno odgovara stepenu krivične odgovornosti optuženog i društvenoj opasnosti izvršenih krivičnih dela.

Pravilna je prvostepena presuda u delu odluke o imovinsko pravnom zahtevu.

Sa svega napred izloženog, a na osnovu člana 391. i 388. ZKP, Vrhovni sud je, odlučio, kao u izreci.

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vojka Omčikus, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpravka

MĐ